

Нима е възможно да изкараме живота си само с един сексуален партньор?

Привет, д-р Врабчев! Писмото ми е лично до вас като сексолог.

Бих искала да ми отговорите на един въпрос, но нека първо ви разкажа за себе си. С мъжа ми се оженихме по любов, но бяхме много млади - и двамата на 20 г. Преди това не сме имали полови партньори. После обаче, с течение на времето, явно природата си казва своето. Аз смених няколко ухажора, а и той, предполагам, си има любовница, защото е твърде различен напоследък. Усещам го. Въпреки това не искам да си разваляме семейството. Но си мисля, че в природата празно няма. Ако не се наживееш на млади години, както казваше баба ми, го правиш после.

Така ли е, докторе? Нима е възможно да изкараме живота си само с един сексуален партньор? Нормално ли е това?

Милка

Здравейте,

Започвам с въпроса Ви: "Така ли е докторе?".

И веднага сам се питам: Кое точно да е така? Това ли, че преди хиляди години в историческото развитие на човечеството, сме били единствено и само полигамни. Ще рече много жени са живели полово с много мъже - едновременно. Това е било началото.

После – една жена с няколко полови партньора. Спомнете си – това, когато бяхме в школото, го учехме с понятието матриархат! После... после палачинката се е обърнала и в резултат настъпил патриархата. Ще рече един мъж има повече от една жена. И то напълно законно прието. Както морално. Така и религиозно. А днес, тоест това днес възниква някъде в така нареченото Средновековие на Стария Свят, както тогава са наричали нашия континент Европа, е прието, но задължително е прието, половото съжителство само между един мъж и една жена. И е узаконено това съжителство, както морално, етично, така и религиозно. Но най-вече законно. От тогава, та досега. Бързам веднага да допълня една максима – правилото винаги си има изключения, които обаче само потвърждават правилото!

Кои са тези изключения – извън законното?

Метреси, конкубини, наложници, любовници, домашни помощнички, проститутки. А сега, в по-ново време – колежки, секретарки, познати момичета от тениса, бара, компаньонки, кол-гърли т.н. Това за мъжа. Стига обаче да може да си го позволи.

За жената – далечни братовчеди (ужким), стари познати, колеги, началници или директори, много добри и услужливи съседи, много разбиращи душата им таксиметрови шофьори, както и мъже от обяви по интернет и вестниците, търсеци ужким жената като сродна душа. Така и от много чаровните мъже, срещнати в клубовете по танци! И още даже и от случайни познанства в метрото, трамвая, плувния басейн и къде ли още не?! Стига тя също да може да си го позволи!

Та така - нищо ново под слънцето. И забележете - това се прави, както от мъже така и от жени - преди да сключат брак, или пък като се договорят да живеят двамата заедно занапред на семейни начала, но преди това са имали доста богат опит с не малък брой полови партньори, партньорки, всеки от тях. А какво да говорим, в случаи, като вашия?! То просто не заслужва да се коментира.

А защо е така? Кой ще Ви каже? Простете ме, но дори и Васко Найденов, известен с по-свободното си, интимно комуникиране, и той не ще може да ви го каже!

Добре, ще се постарая да го сторя, ала не гарантирам, че мога напълно да изчерпя въпроса!

Ще се спра само на няколко от причините за това.

Първата причина и според мен, най-съществената е, че дълбоко в Природата в нас е закодиран споменът от нашата полигамност. Но разбира се, това е само спомен от нашето недавно. Ала единствено и само от нас зависи да остане само спомен или да го възкресим - наяве в нашия настоящ живот. Разбира се тук успоредно с това е налице и още едно житейско правило. И то звучи така – постъпвай с другите така, както искаш и те да постъпват с теб! Разбрах те ме нали? Всеки иска хубавото от живота, но никой не иска да губи, да бъде изоставян, да бъде лъган и мамен. Уви, точно така е сега в този наш моногамен свят. Обаче – когато ти го правиш - о'кей. Хубаво ти е. Но когато на теб ти го правят - както казват нашите западни съседи, македонците, които ужким не са българи - „Желна ти майка“!

Втората причина е следната. Всеки от нас, когато се превръща от момче в мъж и от момиче в жена, дълбоко носи в себе си образа на своята принцеса от юношеските си възжелания и мечти, или съответно образът на принца от девическите си сънища, мечтания и блянове. И тя и той търсят. За съжаление не винаги случват. И след месец, два, че даже и след години непременно стигат до извода, че са се излъгали. И след този си извод започват пак да търсят. Било да скъсат чрез развод дотогавашната си връзка, било да останат в нея и пак да търсят. Третата причина, когато сме една интимна двойка с напредване на времето, някак си съвсем забравяме за онова, което ни свързва, като мъж и жена. Хайде да не е вече точно любовта, но поне да е обичта. Губи се тръпката на сладострастието, вниманието, взаимното уважение и най-вече вътрешното убеждение за старанието да изглеждам перфектно в очите на другия до мен. Така неусетно си отива нашия чар, и с него нашия сексапил, и от тук нашата значимост за другия и то най-вече, като негов сексуален партньор. Вместо обичта и страстта идват навикът, скуката, безразличието, че даже и нетърпимостта. И вече тук сте несъмнено много права /цитирам ви/: „но си мисля, че природата не търпи празно пространство“.

Накрая четвъртата причина. Знаете, сексът при нас хората, е като една монета, която винаги има две страни. И той също има своите две, за които кой знае защо забравяме много често. А те са - продължаването на живота и даването и получаването на

половото удоволствие. И ето го тук разковничето. Аз мога да съм цял живот само с една единствена полова партньорка и да съм много щастлив и много задоволен от нея. А мога да имам стотици жени и да не съм усетил тръпката на сладострастието, когато съм се любил с всяка една от тях. Реципрочното за жената е същото! Разбира се, че това е само една идея, а не норма, рамка, закон. Защото винаги твърдя, че в секса норми няма, не може да има и не бива да има. И тогава всичко е нормално. Подчертавам - всичко, което носи на крилете си това взаимно полово удоволствие. Стига, обаче двамата партньори да го искат и желаят! Всъщност сексът си е една жива импровизация. Всеки път. Тогава винаги го има и удоволствието!

И няма значение възрастта!

Има и още други причини, но аз считам, че и само тези са достатъчни.

Накрая – конкретно за Вашия случай имам и една идея.

А тя звучи така - би било добре - сексът да ни свързва, а не да ни разделя. Много Ви моля да помислите над нея, преди Вие самата да си направите съответните си изводи!

Разбира се, че за финал пак ще има стих. И пак любовен. Този е малко тъжничък, но пък се казва „СВЕТЛИНА”. Рожба е на перото на поетесата Елена Илиева от гр. София. Ето го :

За повече от твоята милостиня

Не бих могла да кажа, че копнея,

Спомни си, ако можеш дните ни

Отминали

И ми кажи защо ме замени със нея.

За пръв път аз със теб разбрах какво е

Болка,

Но също и видях за пръв път красотата.

Тя, повече любов ли ще ти носи

И как така набързо спечели нежността ти.

Полека – лека ние сме открехвали

На чувствата си дверите зазидани

И мислех, че завинаги по този път

Ще бъдат слети нашите пътеки минали.

Но после срещна другата жена.

И погледа ти стана тъй далечен,

И неочаквано за мен стана тихо,

И ти не искаше да чуеш моя вик обречен.

Не искам и не мога да се боря,

Не мога с нея да се състезавам,

и затова прекъсвам нашата история

ЗАЩОТО БОЛКАТА СЪРЦЕТО РАЗРУШАВА!

След много дни навярно ще Ви срещна

И тя ще те побутне леко: Виж!

Тогава ти ще бъдеш просто НИКОЙ,

ЗАЩОТО НЯМА ОТРАЗЕНА СВЕТЛИНА ЗА ДА

БЛЕСТИШ.....!"

Това е. Искаме, не искаме - така е! Но не можем без другия до нас, ако искаме да има светлина в душата ни и обич в сърцето ни! Чака след това следва другото - което кой знае защо сега наричаме секс? Защото преведено от латински секс буквално значи – цепя, разполовявам, разделям на две. Колко е по-хубаво нашенското ЛЮБЕНЕ!